

[Jørgen Gram.]

vi, det ærede medlem hr. Heick og jeg, udtale os, som vi har gjort. Vi véd, at det radikale venstres officielle stilling er, som dets formand, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), har angivet, og vi har lige hørt, at socialdemokraterne enstemmigt har godkendt den holdning, som deres parti har indtaget til lovforslaget. Jeg kan derfor ikke se, hvor i Sønderjylland de mange skal komme fra, der skulle stå bag det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen.

Vi har jo i udvalget modtaget en deputation dernedefra, som kom og forelagde sine synspunkter, men deputationens medlemmer indrømmede overfor folketingsudvalget, at de naturligvis talte på egne vegne, fordi de ikke kunne tale på alle de andres vegne, der også stod i deres organisationer, og jeg tror så ubetinget, at langt, langt den overvejende del af den sønderjyske befolkning står bag det, der nu snart bliver vedtaget her.

Det ærede medlem sagde, at de unge tyske godt kunne tåle at sidde på samme skolebænk som de danske. Ja, det kan de ganske sikkert, det har vist sig nu igennem adskillige år. Men hvordan er det så med friheden til selv at bestemme? De har lov til at blive siddende dér, også i fremtiden, men hvis de hellere vil noget andet, så må de — og det er det, vi går ind for — få disse tysksprogede eksamensskoler, hvor de kan få de lærere, som de selv ønsker, hvor der kan være den — skal vi sige tyske luft, som de naturligvis også ønsker. Det er naturligt, og det er noget tilsvarende, man ønsker syd for grænsen. Det er ikke rigtigt, som det ærede medlem sagde, at man dernede ønsker at isolere sig. Det vil iøvrigt give sig klart tilkende i fremtiden, om man vil oprette disse tysksprogede eksamensskoler, som der nu er givet udtryk for de kan få. Man siger, at det har de også haft lov til før, men enhver ting skal have sin udvikling. Jeg tror, at den linie, vi her er inde på, absolut er den holdbarreste for fremtiden.

Ordføreren (Andreas Hansen): For at klargøre stillingen til spørgsmålet deputation og udvalg vil jeg sige, at denne deputation ikke gav det udseende af, at den repræsenterede det ene eller det andet. Den sagde: vi kommer som valgte repræsentanter for det møde, der er afholdt i Aabenraa, indkaldt af det danske samfunds formand. Så har de begået den fejl, at de talte på hele forsamlingens vegne, det stod også i den skriftlige redegørelse, og her måtte deputationen indrømme overfor det ærede medlem hr. Heick, der havde anholdt dem på dette punkt, at det ikke var en enig forsamling, der havde valgt og sendt den.

Heick: Til det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen vil jeg sige, at på mødet i Aabenraa blev det min opgave at give en redegørelse for, hvordan stillingen så ud set med de øjne, hvormed en folketingsmand, som havde været med i forhandlingerne, måtte se den, og det gjorde jeg så loyalt, som jeg kunne; men jeg lagde selvfølgelig intet som helst skjul på, at jeg havde billiget det, der var sket, skridt for skridt.

Der var forskellige meninger i forsamlingen, men en af de ting, man var enig om, var at henstille, at den administrative ordning forankres i de sønderjyske skoledirektioner, og hvis deputationen havde holdt sig til at give udtryk for, at der var enighed på det område, så var nogle af misforståelserne sandsynligvis blevet undgået.

Til det udvalg, der blev valgt, blev der nævnt forskellige navne. Jeg husker f. eks., at forhenværende folketingsmand Svensson blev nævnt som medlem af udvalget, og såvidt jeg erindrer, er hr. Svensson ikke i den egentlige ledelse af nogen af de organisationer, vi her drøfter, men han undslog sig på grund af manglende tid, og så fandt man frem til de navne, som er nævnt her i henvendelsen, og som vi alle kender.

Det, som jeg synes er betænkeligt — det skal organisationsledere altid lægge